

Qui guanyarà les eleccions?

La lògica incertesa d'un fet que encara s'ha de produir —les eleccions— faria, dèiem ahir, que haguéssim d'optar decididament, com a títol d'un article periodístic o d'un text anàleg, per una oració interrogativa directa com *Qui guanyarà les eleccions?* Desproveïr aquesta oració, usada com a títol, del signe de la interrogació, suposaria convertir-la en una interrogativa indirecta, subordinada per tant a una oració principal sobreentesa, que seria generalment o probablement interpretada com *En aquest article us diem...*, amb què el lector se sentiria tot naturalment inclinat a creure que el text en qüestió contenia una arriscada profecia. En canvi, en un text proposant una explicació teòrica sobre la natura de la democràcia, resultaria més adequat de recórrer, com a títol, a una oració interrogativa indirecta com *Què és la democràcia* (sense el signe de la interrogació), car, encara que es tracti d'una qüestió que pot merèixer certament punts de vista contradictoris, bé admitem que hi ha qui és capaç, sense petulància ni risc excessiu, de fer-la objecte d'afirmacions concretes i precises. En aquest cas, la utilització, com a títol, d'una interrogativa directa, *Què és la democràcia?*, tan permet d'interpretar que l'autor, ell mateix, no ho sap prou bé i, per tant, no ens ho explica, com que usa d'un recurs efectista per tal d'obtenir la nostra atenció.

Amb tot, un títol com *Qui guanyarà les eleccions* (sense el signe de la interrogació), no hauria de fer suposar necessàriament que l'autor s'arrisca a fer un pronòstic comprometedor, car aquesta frase admet anàlisis diferents. Efectivament, a més de l'anàlisi a què ens hem referit repetidament, que seria sens dubte la més usual o probable (una oració interrogativa indirecta que depèn de la principal sobreentesa *En aquest article expliquem...*), es podria analitzar també com una oració relativa substantiva, car *qui* és alhora un pronom interrogatiu i un pronom relatiu. Aleshores, *Qui guanyarà les eleccions* seria l'equivalent d'una frase o grup nominal com *Els guanyadors de les eleccions*, membre d'una oració complexa com, per exemple, *Quines condicions ha de reunir qui guanyarà les eleccions* o *Qui guanyarà les eleccions es trobarà amb aquests problemes*. I el cos de l'article, és clar, consistiria en la parafrasi de l'oració principal que figura sobreentesa en el títol.

Albert Jané